

MIDNATTSROPET

TIDNING FÖR ANDLIG VÄCKELSE
MARANATA

*Kurt Peterzen—Roland Lundgren, sångare och evangelister.
Se mittuppslaget.*

I DETTA NUMMER

Arne Imsen:

**Världsevangelist
i rymdåldern**

Helge Berntsson:

Hälsning från Spanien

Eystein Raude:

Studie i Romarbrevet

Anders B. Andersson:

**Andens nådegåvor
och församlingens upp-
rättelse.**

Brita Imsen:

Kraft från höjden

Dessutom:

**Vittnesbörd om
frälsning, andedop
och helbrägdagörelse.**

Midnattsropet –

organ för andlig
väckelse i dag

Utkommer med ett 24-sidigt nr
den 1 och ett 20-sidigt nr den
15 varje månad.

Ansvarig utgivare är
ARNE IMSEN

Prenumeration kan verkställas på
närmaste postanstalt genom inbe-
talning på postgiro nr 57 16 20 på
postens tidningsinbetalningskort,
eller genom skriftlig hänvändelse
direkt till tidningens exp. Abonne-
manget (ej gåvo- och billighets-
prenumerationer) gäller tills upp-
sägning sker.

Prenumerationspriset är:

Helår 28: —, halvår 15: 50, kvartal
8: —. Lösnummer 1: 25. — Till Fin-
land, Norge och Danmark är priset
detsamma som i Sverige.
Gåvor till tidnings- och traktat-
missionen mottages med tacksam-
het. Postgiro 57 16 20.

Adressen till tidningens redaktion
och expedition är:
Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA

Telefonnummer:
Redaktion och expedition
32 80 02, 31 71 35.

Meddelande om adressförändring
måste göras senast tre veckor in-
nan den skall träda i kraft och kan
ske genom skriftligt meddelande
till tidningens exp. eller på postens
adressförändringsblankett nr 870.

Redaktionen tar med tacksamhet
emot bidrag, såsom vittnesbörd om
personliga upplevelser, rapporter
om Guds verk etc.

H. Halls Boktr. AB, Jönköping 55479 - 1408

KRAFT från HÖJDEN

Av

Britta Imsen

"När den helige Ande kom-
mer över eder, skolen I undfå
kraft och bliva mina vittnen,
både i Jerusalem och i hela Ju-
déén och Samarien, och sedan
intill jordens ända." Apg. 1: 8.

VAD ÄR DETTA FÖR KRAFT,

som Guds församling, Kristi
brud är i så trängande behov
av? Det är den helige Andes
kraft, som Jesus själv har bett
Fadern sända sina hjälplösa
barn som vandrar här nere i
jämmerdalen. Han visste att
lärjungarna inte skulle orka ige-
nom de prövningar och lidan-
den, som väntade dem, utan att
ha upplevt denna undergörande
kraft i sina liv. Jesus förutsåg
allt och han visste, vad som
skulle möta dem, när han själv
gick hem till Fadern. Han kän-
de till andevärldens furstar och
våldigheter — ja, alla makter
som härskar i mörkret, och han
visste att de skulle inte lämna
de kämpande och sörjande lär-
jungarna i fred. De skulle fast-
mer angripa dem med allt stör-
re kraft, när han lämnade dem.
Jesus ömmade för sina utvalda
och han tänkte inte bara på
dessa, som hade följt honom.
Han såg alla sina barn genom
tiderna och den kamp som vän-
tade dem. Men han visste också
om Hjälparen, den helige Ande.
Och han bad Fadern sända ho-
nom till jorden.

BEHÖVER ALLA DENNA KRAFT?

Jesus som ser allt och vet
allt, han som själv levat i denna
värld och provat på att vara
människa, känner som ingen

annan till att människan är
stoft och intet förmår i egen
kraft. Behövde lärjungarna
denna kraft, så behöver väl vi,
sena tiders barn den ännu myc-
ket mer. För kampen har inte
avtagit utan tilltagit, och den
sista striden, som vi är inne i
just nu, kommer att bli en kamp
på liv och död. Den som inte är
rustad med Guds ord och den
helige Andes kraft kommer att
duka under.

En annan sida av kraftbeho-
vet är ju den kristnes funk-
tionsduglighet. För att kunna
fungera i Guds rike måste ju
var och en motta en eller flera
andliga gåvor, och dessa kan
endast mottagas genom att upp-
leva den helige Ande. Det gäller
ju inte bara att rädda sin egen
själ för evigheten. Vi är ju kal-
lade att vinna andra. Vi är kal-
lade att vara hans vittnen i Je-
rusalem, Samarien och intill
jordens ända. Vi är kallade att

Forts. på sid. 16

Britta Imsen

Nr 6

15-31 mars 1968

Årg. 9

Arne Imsen:

Aktuell kommentar

Världsevangelist i rymdåldern

□ Referatet från evangelistveckan i Jönköping i föregående nummer av Midnattsropet ter sig verkligen nersläende.

□ Om man får döma av referatets proportioner, så gick en stor del — den största? — åt till ett övermodigt parlamentärande om missionens svårigheter. Maranatafolket i allmänhet och de andliga ledarna i synnerhet gisslas för sitt tafatta handlag med missionsfrågorna. Anklagelser staplas på varandra och vältras till sist över personer man menar, men icke nämner. — Varför tjurigt hålla fast vid mönster och principer, som i de stora sammanhangen visat sig vara hopplöst förlegade? Ja, det ser faktiskt ut som man t. o. m. vill ge sig på Nya Testamentet och ifrågasätta själva mönsterbildens tillförlitlighet och ändamålsenlighet i nutida missionsstrategi. Läs och begrundade referatet.

□ I falsett ropas ut hela serier av slagord och varningar för att ta "den lokala församling-

ens uppbyggelse" så allvarligt att det "hindrar de män, som har vision och tro på Gud". Ty "medan vi uppbygger grupper och församlingar går världen förlorad". Ja, så mardrömslikt och dystert har vi alltså genom vårt förment stereotypa församlingsideal ställt till det för oss. Genom ett överdrivet stort intresse för den dogmatiska utformningen av församlingslivet har, påstås det, de oant stora möjligheterna nästan glidit oss ur händerna. I gengäld har vi fått många problem. Verksamheten får släpa sig fram utan att längre kunna vegetera på den publicitet skandalpress och massmedia under en tid bestod oss med. Förlusten ses av vissa som oersättlig.

□ Den insnöade missionen kan emellertid ännu räddas ur sitt dödläge om bara parollerna uppfattas snabbt och rätt. Lösningen vi försiktigtvis anmodas satsa på heter världsevangelist, som har tumme med de ekonomiska makterna och en

imponerande stab infödda — dock icke svenska — medarbetare omkring i olika delar av världen. Känslan och offerviljan för den senare kategorin växer som bekant med avståndet i tid och rum och inspirerar ofta till uppreklamerade "trosteg" i olika riktningar. M. a. o. är en sådan satsning givande på mer än ett sätt. Matcha därför fram sådana evangelister i tid! Låt dem äntligen komma till sin rätt, så att de kan förverkliga sig och sin vision utan att belastas med ovidkommande lokala problem som exempelvis församlings- och själavård. Konferens- och mötesliv med intresset koncentrerat till några få fyndiga punkter är modellen. Underlaget har då förutsättningar bli bredast möjligt och utdelningen maximal. Det senare har veterligen ingen klämt ur sig så där ocensurerat, men det grovkorniga resonemanget är ingalunda utopiskt. Förebilder av olika snitt finns redan

Forts. på nästa sida

i otrolig omfattning i denna genre over there.

□ Som det ser ut i spalterna är sorgen verkligen stor på sina håll här hemma över vårt och andras grundliga fiasko.

□ Vårt land har ju haft unga lejon lämpade för globala insatser. Men i stället för att bli evangelister i världsreformat har de kvävt och sedan stoppats undan i miniatyrförsamlingar, där de nu sitter och får finna sig i en nära nog total isolering. I stället för en hedrande plats på världsevangelisternas rankinglista får de nöja sig med publika framgångar som knappt räcker till för ett omnämnande i den lokala församlingens årsberättelse. Sådana tragedier bör beivras för all framtid.

□ Formalism och trångsynthet i den lokala församlingens missionsaktiviteter får icke längre tillåtas att oskadliggöra världsevangelisten. Följaktligen är det i dagens läge riktigare att världsevangelisten oskadliggör eller i varje fall gör sig känslomässigt — oberoende av den lokala församlingen. Rymdålderns ideal-evangelist behöver nämligen ingen lokal församling bakom sig. Han behöver strängt taget endast ekonomiska garantier. För all del församlingen kan vara bra som kuliss i en enmansshow. Det har vi nu och då sett också inhemska exempel på. Det kan ju bero på osäkerhet i tillämpningen av och rädsla för häftiga reaktioner mot den nya given. Men enligt rekommendationerna bör man — åtminstone temporärt — kunna tänka sig att såsom ett "provisorium" låta världsevangelisterna hämningslöst — d. v. s. utan den lokala församlingens näsvisa inblandning — exploatera millionerna, människor och kronor, i hem- och u-land. Ris-

ker får tas då de nu "osjälviskt" går ut för att erövra världen åt sig och oss.

□ Nu gäller det alltså att se sig om i den stora världen efter ideal mer lämpade för mass-evangelisation i rymdåldern. När målet nåtts och det guldkantade korståget kan avslutas kan man kanske hitta vägen tillbaka till den ursprungliga enkla och sanna mönsterbilden, ty provisoriet må icke permanentas, som det för säkerhets skull heter.

□ Helt friktionsfritt lär väl icke projektet kunna genomföras. Men de teologiska betänkligheterna är man på god väg att övervinna. Till de ofta förekommande begreppen *universell*, *internationell* och *lokal* församling har man nu fogat det slagkraftiga och mycket praktiska *individuella* församling. Ur det har man sedan tvättat fram den finurliga idén om att världsevangelisten egentligen icke endast tjänar den universella-internationella-lokala-individuella församlingen. Nej, han är församlingen. Han och församlingen är i alla avseenden — religiöst, moraliskt och juridiskt — identiska varför så triviala ting som exempelvis ägande- eller förfoganderättsproblem aldrig kan uppstå. Instrument, mötestält med utrustning, bil, husvagn, lägenhet eller (lyx)villa gör detsamma.

□ Genom den nya definitionen på församlingen löses i ett svep sekelgamla ideologiska tvistigheter, om man får ta dessa idésprutor på allvar. I den individuella församlingen är t. ex. av lätt begripliga orsaker egendomsgemenskapen fullt genomförd, och det är verkligen en sensationell framgång värd att observeras. — Filosofin är enkel men mycket effektiv. Eftersom man är född in i för-

samlingen, sägs det, är man själv och det man gör visserligen församlingens men genom den knepigt uttänkta identifieringsformeln också individens *privata* egendom. Moralen i denna individualism är modernt anpassad efter nyttan.

□ Allt vad världsevangelisten genom köp, försäljning, utbyte av gåvor, export eller import kan samla åt sig är därför mission. Det han i sin tur portionerar ut eller förbrukar för sin egen eller sin administrationsräkning angår ingen dödlig. Världsevangelisten står som vi hört högt över den lokala församlingen och givetvis ännu mycket högre över alla andra *individuella* församlingar. Brasklappen är att han har ansvar för sin förvaltning inför Gud och endast inför honom. Eftersom han blivit kompanjon med högsta myndighet har ingen rätt att kritisera den tuffe världsevangelistens metoder. De går nämligen "före och visar vägen" och är man tillräckligt följsam och icke på något sätt "nedlåtande" spörjande kommer man billigast undan domen.

□ Världsevangelisten är alltså helt suverän med full rätt att efter eget gottfinnande samla in, förvalta och kontrollera resultaten. Han är ensam ägare till medlen. Ja, han är helt logiskt också *missionen* varför allt klokast bör centraliseras till honom som ju personifierar evangelisationen. Undra på att han ofta girigt spanar över allt vidare fält och ser sig om efter kommunikationer som kan fånga in hela kontinenter. Dessa ambitioner har hos oss fått sitt synliga uttryck i det officiella organ, vars skapare, i ett sammanhang stilenligt, presenterades som en *förlängd kollektthåv*. Allt dristigare går man till verket i sin iver att

konkurrenskraftigt exploatera jungfrulig mark.

□ Beskrivningen har karikerande överdrifter, men denna parodiska utveckling har sina teoretiker och praktiker på fältet och är faktiskt fullt skönjbar även här i kalla Norden. Den bör i sanning följas med stor vaksamhet och bekämpas innan infiltrationerna fått fäste i de lokala församlingarna och grupperna.

□ Vi återkommer därför till samma ämne i nästa nummer.

Arne Imsen

Något att tänka på —

Det har förekommit en tid då fel och misshälligheter hos andra kristna har påpekats i stor utsträckning av ledare i rörelsen och av andra maranatavänner. Så har nog också varit Guds behag.

En ny "femårsplan" har nu börjat inträda som kännetecknar en annan företeelse bland oss. Låt oss vara öppna och lyhörda för den, nämligen kärleken till våra kämpande bröder och systrar inom och även utanför våra egna led.

Låt oss tycka om varandra. Låt oss villkorslöst acceptera erbjudandet, så emotser vi säkerligen stora segrar för Guds rike innan Jesus kommer tillbaka. Låt oss, gode Gud, få behålla det största — kärleken.

Jernberg
Avesta

Hälsning från Spanien

Helge Berntsson

Maranataförsamlingen i Stockholm har från Helge Berntsson mottagit nedanstående mycket intressanta brev.

Los Boliche d. 16/1 1968.
"Alla skall ha en chans."

Dessa ord har ringt i mina öron i dag. Tänk, vilken nåd vi har fått, som får höra ett fulltonigt evangelium och vilken nåd att få taga emot det och få sprida det vidare. —

Men tänk, vilket ansvar vi också har inför alla dessa, som inte fått höra — OCH INFÖR GUD. —

Alla skall ha en chans.

Det var så gripande i dag, när jag var på banken (Banco de Malaga) här i Los Boliches. Den unge bankdirektören bjöd mig in på sitt kontor för samtal och vi samtalade om andliga ting. Han ville veta skillnaden, som han uttryckte sig, mellan vår religion och deras. Vi vet nämligen ingenting om någon annan än vår religion, sade han. Jag förklarade, så gott jag kunde på engelska, om den fria viljan och kraften från Gud i den Helige Ande till att kunna leva för Gud. Han bad mig återkomma i morgon eller någon annan dag för jag vill veta *allt* om skillnaden mellan katolicism och er lära, sade han. Jag hade en traktat på engelska, som jag gav honom: "Om inte blodet hade flutit." — Må Herren öppna hans ögon! Kära vänner hjälp mig att bedja just för honom.

"Hur skulle jag kunna förstå

det om ingen vägleder mig." App. 8:31.

Han är en av de många som lever här hjärntvättade från barndomen i helgondyrkan och gärningsreligion.

Häromdagen träffade jag också sacerdoten (den katolske prästen). Han ville ha reda på hur många sakrament vi har i vår församling...

Så går dag för dag och vi gör nya upptäckter och bekantskaper och allt eftersom vårt ordförråd på spanska ökar kan vi göra oss mer förstådda. Just nu har vi två murare i det lilla huset som vi köpt på avbetalning. Jag har själv försökt i tre dagar att sätta upp kakelplattor. Men ju mer jag arbetar ju mer lossnar kakelbeläggningen, som redan fanns. —

Vi tackar så innerligt för gåvan av 496 kr., som häromdagen kom oss tillhanda! Vi fick meddelandet strax efter jul. Men det tog ytterligare någon tid att få dem överförda hit till ortens bank.

Los Boliches är en liten förort till Fuengirola. Här bor ungefär 3.000 själar. Vi bor på *Calle Iglesia*, som betyder Kyrkogatan och huset har samma namn som revolutions-"hjälten" på Cuba d. v. s. *Casa Castro 7*. Här är uteslutande spanskt folkliv med massor med barn och hundar och åsnor på gatan. Gatuförsäljarna kommer titt och tätt och ropar ut sina varor. Ibland vaknar vi mitt i natten

av att det knackar på rutan. Det brukar vara någon sen nattvandrare som går sjungande hem och knackar på de rutor som kommer i hans väg. På dagen brukar det sitta en tre—fyra barn i vart fönster och leka. Så låga och så nära gatan ligger fönstren. Roland åker varje morgon kl. 9 till sin skola i Torremolinos ung. 17 km. härifrån.

Just nu har vi fullt upp med arbete här i huset, murar och målar. Vi har fått köpa alla möbler också och det är en väldigt bra träning för språket att gå i affärerna.

Varje dag kommer det en 9-års pojke, som heter Paco. Han är mycket fattig och smutsig

men sjunger och är glad. När vi först träffade honom och sedan varje dag har han varit klädd i trasiga fotbollskängor och trasiga träningsoverallbyxor. Den 6 jan. var deras julafton och då gav Roland honom ett par nya byxor och dito skor. Han blev så väldigt glad. Han vill gå ärenden för att tjäna några pesetas. Han har gått ett år i skolan, men nu har hans föräldrar inte råd att skicka honom till skolan. För två år sedan blev det allmän skolplikt här i landet, men det har inte förändrat förhållandena något nämnvärt då det är få (de mesta i kyrkans regi) skolor och för dyra för de fattiga spanjorerna.

Det skall bli intressant när vi behärskar språket, så vi kan tala och sjunga för dem. Elsa-Britt har sjungit för barnen på svenska och de har lyssnat andäktigt. Men svenskan förmedlar ju inte budskapet till dem.

"Hos Herren är frälsningen, över ditt folk komme din välsignelse." Ps. 3: 9.

Fridshälsningar

*Helge och Elsa-Britt
Berntsson*

★

Vänner som vill sända en gåva till vännernas arbete i Spanien kan adressera den till Maranataförsamlingens Mission, Sture Swärd, Frihetsvägen 38, Jakobsberg, postgiro 44 10 05.

Hela årgången Midnattsropet 1967

Kr 25:—

ETT FÄTAL
EXEMPLAR
KAN ÄNNU FÅS

Skriv till
MIDNATTSROPET
Surbrunnsgatan 60
Stockholm VA
eller ring 08/31 71 35

Så här upplevde jag MITT ANDEDOP

För fem år sedan blev jag härligt frälst och en vecka där—efter döpt i vatten, då jag fick begrava den gamla människan. Men jag ville uppleva mera, bli beklädd med kraft genom den Helige Ande, tala Kanaans tungomål, andedopet och andliga gåvor. —

Inget av förtjänst, bara av nåd — krånglade jag kanske till i min längtan? Men då jag minst väntade det kom Jesus med bönesvar. Det skedde inte på något bönemöte, inte hemma eller tillsammans med syskonen. Jag fick min upplevelse en arbetsdag då jag i ett ärende lämnade jobbet. Tyst suckade jag till Jesus och plötsligt löstes min tungas band och jag uppfylldes av obeskrivlig glädje och kraft.

Jag är tacksam för dei frimodighet som följde på upplevelsen. Det blev vändpunkten i

många och mycket i mitt liv, vilket jag med glädje vill vittna om.

Vägen till ett rikt andligt liv i Gud är att bli fylld av den Helige Ande. Låt denna upplevelse även bli din — du som läser dessa rader och ännu ej blivit andedöpt.

Fridshälsning från

*Kurt Rudgard
Värnamo*

***I den här spalten
skall vi återkomma
med personliga vittnesbörd om upplevelsen av dopet i den Helige Ande.***

***Berätta kortfattat
om Din erfarenhet
för den här spalten.***

RED.

STÅN FASTA I TRON...

Av Ivan Lundberg

"Vinnläggen eder därför, mina bröder, så mycket mer om att göra eder kallelse och utkorelse fast. Ty om I det gören skolen I aldrig någonsin komma på fall. Så skall ock inträdet i vår Herres och Frälsares, Jesu Kristi, eviga rike förlänas eder i rikligt mått."

(2 Petr. 1: 10—11)

Ty vi hava blivit delaktiga av Kristus, så framt vi eljest intill änden hålla fast vår försäta tillförsikt."

(Hebr. 3: 14)

"Guds rike består i rättfärdighet och frid och glädje i den Helige Ande."

(Rom. 14: 17)

"Varen nyktra och vaken. Eder vedersakare djävulen går omkring såsom ett rytande lejon och söker vem han må uppsluka. Stån honom emot, fasta i tron..."

(1 Petr. 5: 8—9)

Om vi bara ville fatta detta som bibeln säger, så skulle vi genast stå upp, vakna upp och omgjorda våra länder (göra oss redo för flykt).

I denna sena timma så har fienden särskilt bråttom att nedgöra oss alla. Naturligtvis särskilt den som vill strida — det Heliga kriget. Tiden är kort, låt oss inte hindras av något. Låt oss som aldrig förr äta av

brödet (Guds ord) och så bli starka igen. Styrkan kommer då vi umgås med Herren och dricker djupare ur källan. Halleluja! —

"Vinnläggen eder därför, mina bröder så mycket mer om att göra eder kallelse och utkorelse fast, Ty om I det gören skolen I aldrig någonsin komma på fall." —

Älskade vän, vad du och jag behöver, det är att komma fram till denna fasthet.

Låt oss umgås med Herren mer och vi skall också då se vad vi har i Honom. Det är ingen trældom att älska — det är inte svårt att vara tillsammans med den man älskar. Har du sett vad du har i Jesus? O, vilken underbar källa, vilken kraft, vilken förståelse. Ibland då vi talat med någon, är vi bara mer besvikna och modlösa efter samtalet. Men när vi talar med Jesus så behöver vi aldrig uppleva detta. "Han för oss till vatten där vi finner ro." Se till att du får ett rejält möte med Honom, som av kärlek till dig, gick i döden. Du har möjligheter till ditt förfogande, att få bli fast i tron, att få gå vidare på trons väg. Och likt Paulus kunna säga: "Jag vet på vem jag tror!"

Om vi vinnlägger oss om att

göra vår kallelse och utkorelse fast så säger Guds ord, att inträdet i vår Frälsares, Jesu Kristi, eviga rike skall förlänas oss i rikligt mått. Det här är inga småsaker. Då vi kommer in i det här, då är det sannerligen ingen trældom. Och då blir icke heller våra svårigheter öövertvinnerliga. —

Att vara frälst är verkligen ett underbart liv — ständigt var dag. Ibland kan vi möta motstånd, kamp och svårigheter, men under allt så är det härligt. Då vi möter motstånd för evangelium så finns ju samma källa inom oss, som då vi inget motstånd möter. Samma frid, samma glädje, samma glädje, samma övertygelse.

Tack och lov!

Låt oss så gå vidare i Jesu segerrika namn. Och må vi kunna säga till sist: "Jag har kämpat den goda kampen, jag har fullbordat mitt lopp, jag har bevarat tron."

O, vilken gränslös nåd!

*"Tätt vid korset, Jesus kär,
Hjälp mig städs att bli va
Vid den hälsoflod som här
Liv envar vill giva."*

JESU SEGER, VÄR SEGER!

Hälsningar

Ivan Lundberg

"Amen. Kom Herre Jesus..."

INGENTING KAN SKILJA

Flera avsnitt i Bibeln som talar om Guds kärlek har blivit särskilt dyrbara för mig den sista tiden.

I den senare delen av Romarbrevets 8:e kapitel skriver Paulus så underbart om Guds kärlek — *den kärlek som ingenting kan skilja oss från!*

Förrän världens grund var lagd hade Gud utvalt oss. Ja, innan vi ännu var till, bestämde Han om oss att vi skulle bli Hans Sons avbilder. Medan vi levde i synden kanske utan en tanke på Honom var vi föremål för Guds uppsökande och kallande kärlek. "Med lena hand drog jag dem, med kärlekens tåg." Hos. 11: 4.

Kärleksfullt slöts vi i Jesu famn då vi vände oss till Honom som förlorade syndare. Den dagen kom något nytt in i våra hjärtan, kärleken till Jesus och Hans bud. Detta är en gåva från Gud ty "vi älska därför att Han först har älskat oss." 1 Joh. 4: 19. "Om Gud så har älskat oss då äro ock vi pliktiga att älska varandra." 1 Joh. 4: 11.

Sådant kan komma i vår väg som tillsynes vill skilja oss från Guds kärlek, som vill fördärva vår frid och ta bort vår glädje. Men lyssna aldrig till dessa röster, se inte på det mörka och svåra utan höj din blick över jordelivets skiftande betingelser. Se på Jesus! Han bevarar

dig — du är föremål för Hans handlande kärlek. —

Du som lider, som känner dig utlämnad och övergiven. Du som tycker att du ingenting uträttat för din Herre. Kom ihåg detta: *Inte din oro inför framtiden. Inte din ånger då du blickar tillbaka på flydda dar!*

Nej, glöm allt detta ty varken något i nuet eller i framtiden, varken något i höjden eller i djupet kan skilja dig från Guds kärlek. Människors hårda domar kan det inte. Satans anklagande röst kan det inte. Ty vem kan anklaga Guds utvalda, Gud är ju den som förklarar dem rättfärdiga. Ingen kan fördöma

JESUS BOTADE MIG FRÅN SOCKER

Undrens Gud verkar alltjämt. Detta har jag fått skåda ända från min ungdom. Många gånger har jag fått se döden i vitögat, men den Allsmäktige har varje gång ryckt mig ur dödens käftar. För varje gång man ser sådant växer tron och förtröstan.

En gång i Stockholm blev jag angripen av spanska sjukan, men då livstråden var färdig att klippas av ropade jag till Livets Furste om nåd och hjälp. Han bönhörde mig i behaglig tid. Han reste mig upp och jag fick fortsätta min vandring här i tåredalen. Hyresvärdinnan talade om för mig, sedan jag blivit frisk, att hon tittade in i rummet på mig men vände omedelbart ut i köket och grät. Hon trodde inte att jag skulle överleva krisen. —

För många år sedan började jag besväras av en otrevlig törst och stor matthet. Varje

kväll fick jag kasta upp. En dag gick jag in till en läkare för att få höra vad detta kunde betyda.

Efter undersökningen satte han sig ned och utfärdade en remiss för vård på sjukhus för sockersjuka. Mot denna remiss reste sig en protest inom mig. Då han överlämnade remissen undrade jag om det var så bråttom med sjukhusvård. Då tog han fram en dietlista och gav mig med uppmaning att noga följa denna så skulle jag få vara hemma över söndagen. På måndagen måste jag in till lasarettet för vård. Någon olydigare patient hade han väl inte haft på länge ty jag fattade ett beslut att aldrig besöka något sjukhus för vård av sockersjukan. Herren Jesus hade så många gånger visat mig barmhärtighet då jag var i nöd, så att jag hade större förtroende för honom än för sjukhus.

OSS FRÅN GUDS KÄRLEK...

oss ty Jesus är den som har dött och har uppstått. Nej, Guds Ord säger att i allt som möter oss skall vi vinna en överväldigande seger genom Honom som har älskat oss. Jesus har segrat och övervunnit allt, det är vår garanti för seger. —

Lägg fram det som tynger dig i bön inför Gud. Kan du inte bedja med egna ord därför att din nöd är så stor, glöm ej den underbara möjligheten att få bedja i anden. Tala med Herren i tungor, prisa och upphöj Hans namn. Mycket skall förändras för dig om du ger rum för detta. Jesus och Hans trofasta kärlek blir levande för dig mitt i svårigheterna. Då upptäcker du att

vad som än möter dig är kärleken Hans banér över dig.

Till slut, du ofrälste vän, som längtar efter gemenskap med Gud, men tycker att du inte gjort dig förtjänt av Hans kärlek. Här spelar det ingen roll om du har en lång förtjänst- och meritlista eller är i avsaknad av en sådan. Inför Gud är vi alla syndare. Ingen av oss är eller kan någonsin bli värdig Hans kärlek. Allt är av nåd. Jesus älskar dig som du är. Vänd dig till Honom i dag. Han älskade ju dig så högt att Han gav sitt liv på Golgata för att just du skulle finna frälsning och evigt liv.

Essie Lundh
Stockholm

Av

Essie Lund

Nu gjorde jag som änkan med den orättrådige domaren: Jag lämnade inte Jesus i fred.

Efter fjorton dagar kände jag mig frisk och upphörde med dieten. Sedan en kort tid hade gått vände jag mig åter till läkaren. Han undersökte mig och förklarade att jag var fri från sockersjukan. Läkaren frågade när jag blev frisk. Tydligt anade han att underverk hade skett. Herren Jesus botar alla slags sjukdomar även där läkarna står maktlösa. —

För Honom finns inga problem.

Han för ju oräkneliga hopar av nebulosor och vintergator i räknade hopar genom universum. I varje nebulosa och vintergata finns det miljarder planeter. Han nämner dem alla vid namn och ingen enda utebliver.

Undrens Gud tillhör äran.

Ivar Andersson

Specialerbjudande

Vi har glädjen erbjuda dig Anders B. Anderssons, Gunnar Eklunds, Arne Imsens och Enoch Karlssons böcker till förmånspris just nu! Du får **alla sex böckerna till halva priset** under februari och mars.

Passa på tillfället och sprid budskapet till vänner och bekanta! Tiden hastar! Gör det nu, medan du har tillfälle!

Fyll i nedanstående lista och sänd den till **Midnattsropets Missionsbokhandel, Surbrunnsgatan 60, Stockholm Va**, så kommer böckerna per postförskott.

Antal	à pris	S:a kr.
.... Har Lewi Pethrus rätt? Arne Imsen	0: 50	
.... I världen men icke av världen. Arne Imsen	1: 50	
.... Tid att vakna. Arne Imsen	2: 50	
.... Nu gäller det. Enoch Karlsson	2: —	
.... Maranataväckelsens hemlighet, Anders B. Andersson	2: —	
.... Evangelisation i Afrika, Gunnar Eklund	3: —	
	S:a kronor	
Namn		
Adress		
Postadress		

Roland Lundgren

KURT och

ROLAND:

***"Att sluta för
mej att sjunga
om Jesus vore
ju att svika
min tro. Jesus
är min led-
stjärna för
livet..."***

Kurt & Roland — Kurt Peterzen 21 och Roland Lundgren 23 — är vid det här laget så kända att någon närmare presentation av dem är inte nödvändig.

De har vittnat och sjungit i hundratals möten runt om i de skandinaviska länderna och är lika hemmastadda bland Guds folk i Helsingfors och Oslo som i Stockholm. De har sjungit på boxningssalor, fängelser, anstalter, varuhus. Trots sin ungdom har de hunnit med att turnera i USA, Brasilien och Storbritannien. De har medverkat på fyrtioalet grammofonskivor, därav sex egna plattor — plattor som ständigt toppar försäljningen på Maranatafolkets "tio i topp"-listor. —

Kurt & Roland har lanserat en för kristna sammanhang sär egen, avancerad sångstil. Från vilket håll de här rönt påverkan

är kanske svårt att avgöra, men näppeligen kan de i religiösa sång- och musikkretsar ha sina förebilder.

— Vad är det som kommit dem att överge det konventionella sättet att sjunga andliga sånger? — Och vad är resultatet av deras extremism? —

Jag ställde frågorna direkt till dem.

— Vi har nog aldrig sjungit annorlunda än vad vi gör nu, säger Kurt. Vi vill därmed långt ifrån undervärdera den konventionella andliga sången. Den har varit till stor välsignelse och når fortfarande en stor publik, men vi vill med vår sång och musik, och med de tekniska hjälpmedel vår tid erbjuder, söka nå längre — nå och fånga upp de skaror av ungdomar, som helt nonchalerar och

vanligen inte kan förmås till att lyssna på andlig sång. Jag vet att vi också har lyckats...

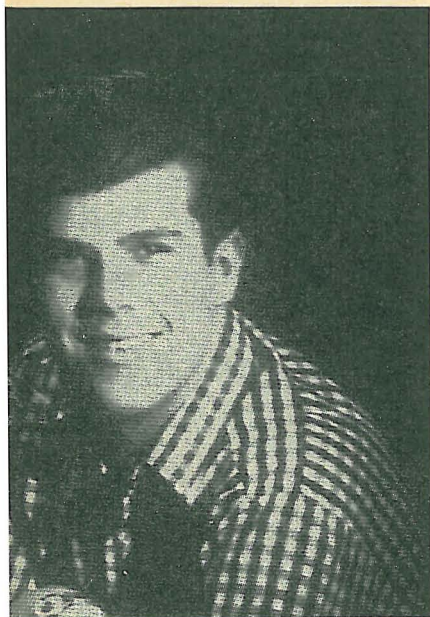
●

Helt naturligt har Kurt & Roland för sin okonventionella sång och musik ofta mött en besk kritik från kristna trosfränder — särskilt från en äldre generation.

Har kanske ibland en sådan kritik varit befogad? —

Själv har jag exempelvis fäst mig vid deras märkliga insjuning och musikaliska tolkning av den enkla bönesången "Gud som haver barnen kär..." — Det musikaliska arrangemanget i Kurt & Rolands tolkning är där ett överdramatiserat ekvilibristiskt konststycke, där myc-

ROLAND

KURT:

”Sången och musiken är en del av min kallelse att tjäna Gud – den kallelsen kan jag aldrig svika...”

Kurt Peterzen

ket av den enkla, varma barnabönens hjärthet och innerlighet går förlorad enligt min mening.

Jag ställer därför frågan till dem:

— Har ni aldrig funnit något positivt i den kritik som mött er — något som skulle komma er att kanske lägga om stil?

— Ja, nog har vi mött kritik — folk har också ibland reagerat och demonstrerat genom att sitta och hålla för öronen i våra möten eller resa sig upp och springa ut, medan andra sitter där gripna och lyssnar.

Han fortsätter: Folk reagerar så starkt tror jag, därför de menar att det hela är effektsökeri från vår sida —

vi vill prestera något märkvärdigt, menar man. Vad som förefaller konstlat för vissa människor är dock naturligt och spontant för andra. Jag efterlyser nog en bättre vilja hos de troende i Sverige att förstå detta. Huvudsaken är väl att evangeliet får komma in i människornas hjärtan...

● Kurt Peterzen och Roland Lundgren har inte något förflutet inom popvärlden — om nu någon trott det — tvärtom. De har växt upp i varmt gudfruktiga hem och båda har från tidiga år deltagit med sång och musik i den andliga verksamheten. Vuxna har de fortsatt med detta trots att en bredare publik, större popularitet och högre gager vinkar i andra sammanhang. —

Varför har de med sina mu-

sikaliska talanger och sin sångbegåvning ändå blivit kvar i väckelsefolkets led?

— För mig personligen, säger Kurt, är sången och musiken en del av mitt livskall att tjäna Gud och förkunna evangelium — den kallelsen kan jag aldrig svika. Att tala Guds ord och vittna om det jag själv har upplevt av Guds kraft kommer alltid att vara det väsentligaste i livet — vid sidan av det är varje annat engagemang värdelöst.

Roland ler instämmande och tillägger:

— Att sluta för mej att sjunga om Jesus vore ju att svika min tro. Min ledstjärna i livet skall alltid förbli att få presentera evangelium och tjäna Gud med sång, vittnesbörd och musik.

Anders B. Andersson

EN STUDIE I ROMAREBREVET

Av Eystein Raude

Det som här följer gör icke anspråk på att vara ett uttömmande studium av Romarebrevet. Det skulle kräva mera av kunskap, tid och utrymme . . . Det är endast ämnat som en presentation av de grundläggande kristna trossatser som brevet innehåller och en liten orientering om församlingen i Rom. — Jag

överlåter åt läsaren att själv vidare fördjupa sig i brevets idéer. Det gör man inte på en dag — och det är inte heller meningen. Guds ord skall vi dagligen umgås med och Romarebrevet innehåller så mycket av gudomlig uppenbarelse och sanning att man aldrig kan bli riktigt färdig med dess studium.

Brevets upphovsman.

Romarebrevet är skrivet av aposteln Paulus vintern 57—58 e. Kr. Han var då i Korint på sin tredje missionsresa (Apg. 20: 3, 1 Kor. 16: 6). Efter uppehållet i Korint reste han till Jerusalem för att där överbringa en gåva från församlingarna i Asien (Rom. 15: 25—26). Brevet är riktat till den kristna församlingen i Rom (Rom. 1: 7).

Anledningen till brevet.

Av kap. 15: 19—24 framgår att Paulus ansåg sig färdig med sin förkunnarverksamhet i Judeen och i Mindre Asien. Hans önskan var nu att få förkunna evangelium där man ännu icke hört det, och han planerade en resa till Spanien. Först ville han dock besöka Rom för att där få församlingens stöd för sin fortsatta evangelisationsresa. Han hade överallt lyckats att bryta ned motståndet från de judekristna i församlingarna och kände sig löst och fri även i det hänseendet. Nu ville han bege sig till Europa. —

Paulus hade aldrig varit i Rom, men församlingen var ändå ej okänd för honom (1: 8).

I kraft av sin kallelse och sitt ämbete ville han nu förkunna evangelium i Rom, för att kunna finna någon frukt också där, samtidigt som han blev i tillfälle att betala något av den skuld, i vilken han ansåg sig stå till alla (1: 13—15).

Han säger att han länge längtat efter att få träffa vännerna i Rom men att han varit förhindrad att komma till dem, 1: 9—13. Han önskade finna vederkvickelse tillsammans med dem i deras gemensamma tro, och för att styrka dem, få förmedla någon nådegåva till dem (1: 11—12).

Paulus visste att då han kom, var det med fullheten av Kristi välsignelse (15: 29). Hans önskan var att församlingen skulle bli ett Gud välbehagligt offer (15: 16) och att den skulle få en allt djupare kunskap i och förståelse för det evangelium han mottagit från Herren Jesus. — Genom att överbringa detta evangelium skriftligt ville han förhindra angrepp från de fanatiskt-judekristna element som smög sig in överallt dit han kom och skapade svårigheter för honom. Genom att i skrift presentera sitt budskap ville han så undanröjda allt det som skulle kunna hindra att judekristna och hednakristna i församlingen skulle kunna smälta samman.

Församlingen i Rom — dess uppkomst och karaktär.

Det anses att församlingen i Rom grundlades vid slutet av trettioåret av judar som varit med om pingstdagens händelser i Jerusalem och där kommit till tro på Jesus och låtit döpa sig. (Apg. 2: 10.) Det är därför också troligt att församlingen företrädesvis bestod av judekristna.

Ingen av apostlarna var med om församlingens grundläggande men troligt är att Akvilla och Priskilla var närvarande. (Apg. 18: 2.)

Efter det kejsar Klaudius år 52 gav befallning om att alla judar skulle lämna Rom ändrades situationen — de hednakristna blev nu i majoritet. Men det fanns fortfarande också judekristna där, därför skriver Paulus som han gör. Det var nämligen mycket svårt för många judar att fatta frälsningen genom Jesus Kristus.

Det framgår dock (Rom. 15: 15) att församlingen hade kännedom om den paulinska för-

kunnelsen, vilket var av stor betydelse för honom, då han nu skrev detta brev till församlingen. —

Martin Luther om Romarebrevet.

"Romarebrevet är det allra renaste evangelium, som varje kristen inte bara skall känna ord för ord, men också umgås med dagligen. Ju mer man läser det, dess kraftigare blir det och ju bättre smakar det." —

Här möter oss kristendomens sanningar i koncentrerad form. Vi varken förstår eller kan förstå vad detta brev har betytt för kristendomens utbredning. —

Kronologien i Romarebrevet.

Kapitlen 1 och 2 avhandlar mänsklighetens synd och behov av rättfärdiggörelse.

Kapitlen 3—5 behandlar rättfärdiggörelsen genom tron, samtidigt som det klargöres att judarna här icke hava något företräde framför hedningarna.

Kapitlen 6—8 framhåller helgelsens nödvändighet.

Kapitlen 9—11 beskriver Israels förkastelse och omvändelse.

Kapitlen 12—16 behandlar helgelsen praktiskt tillämpad.

Forts. i nästa nr

Angeläget — det gäller Dig

Vid ett besök med mina tidningar ute bland människorna, mötte jag ett svar som både chockerade mig och gjorde mig djupt bedrövad.

Jag frågade en kvinna spontant och enkelt om hon inte skulle bli frälst och få evigt liv. Hon gav mig då ett svar som jag aldrig kan glömma: "Jag har ett papper där i byrålådan där det står att jag har evigt liv. Guds rike tillhör dig, står det, och jag kommer lika fort till himlen som du", sa hon mellan svordomarna. Det papper hon syftade på var hennes barndopsbevis.

Du, min vän, som också innehar ett sådant formulär, betänk att detta ej räddar din själ. Du måste födas på nytt. Du måste två dig i frälsningens källa som

*Av
Aina
Nilsson*

Jesus iordningställt, till ande, själ, vilja och gärning.

Jag protesterar högt mot denna villfarelse som drar med sig otroligt många till evig förtäpelse. Nej, vi måste renas och få uppleva den visshet som Jesus ger. Då behöver du inte åberopa ett dopbevis, som inte täcker din synd då du står inför den vita tronen.

Det dop som gäller är det som sker då man först upplevt rening i Jesu blod — det är endast ett sådant som gäller.

Spädbarnsdop existerar ej enligt Guds ord. Blevet barndopet utbytt mot barnvälsignelse är det enligt Jesu egna ord. —

Låt oss se på Jesus! Hur han handlade och lärde läser vi i den underbara boken Bibeln. —

Ta emot vad Jesus vill ge. Du får frid och evigt liv genom den seger han vann genom sin död och uppståndelse.

Många fridshälsningar.

*Aina Nilsson
Storöhamn*

ANDENS NÅDEGÅVOR och församlingens upprättelse

Av Anders B. Andersson

Närvaron av den Helige Ande och de NADEGÅVOR i vilka Anden uppenbarar sig, var ofrånkomligt det, som gav urkristendomen dess höga andliga status. —

De flesta av urkristendomens representanter var "olärda män ur folket", utan både religiös skolning och världslig bildning. Personliga svagheter och moraliska brister hos dessa människor blottas hänsynslöst i evangeliernas berättelser. Dessutom stod de i konflikt till både världsliga och religiösa myndigheter och saknade således också allt stöd från det samhälle i vilket de levde och verkade. —

Likväl utgjorde dessa första troende en maktfaktor i sin samtid. —

Budskapet om Jesu korsdöd och uppståndelse spred sig genom dem med eldens hastighet. På kort tid trängde det ut till alla kategorier av människor. Det sprängde alla gränser — religiösa, sociala, politiska, geografiska. Kristendomen bröt fram likt en mäktig vårfloed, som inte lät sig hindras av något i dess väg utan drog allt med sig. Präster och publikaner, tjuvar och smädare, hövitsmän och horkarlar, krigsoverstar och skriftlärde, avgudadyrkare och trollkarlar, roffare och drinkare — till alla nådde den fram med sin frigörande och förvandlande kraft, förmedlad av dessa enkla människor.

Och hur kunde detta ske? —

Den av N. T:s böcker, som skildrar förloppet har felaktigt kallats Apostlagärningarna — DEN HELIGE ANDES GÄRNINGAR borde den heta, ty däri ligger svaret på frågan om urkristendomens suveräna seger. Det personliga engagemanget, hur intensivt detta än var, räckte ej. Nej, människor som var medvetna om det otillräckliga i sin personliga utrustning, hade genom ANDENS GÅVOR mottagit den övernaturliga kraft, som gjorde dem oemotståndliga — det var hemligheten. —

Att läsa Apostlagärningarna från denna synpunkt; att i kapitel på kapitel följa Andens uppenbarelse i den ena gåvan efter den andra och konstatera det omedelbara resultatet, är ett spännande äventyr. —

● ● ●

Redan i det 2:a kapitlet möter oss TUNGOMÅLSTALANDETS GÅVA.

Här var det inte bara budskapet utan också sättet på vilket människorna tvingades lyssna, som åstadkom resultatet: *"Så uppfylldes de alla av häpnad och visste icke vad de skulle tänka, och de sade den ene till den andre: Vad kan detta betyda?"* Apg. 2: 12.

Tungomålstalandet representerade här ingenting mindre än ett under och uppfattades också som ett sådant och verkningarna uteblev ej heller.

Människorna fick på detta sätt inte bara tillfälle att höra om Guds väldiga gärningar. UNDERVERKET som gjorde det möjligt för lärjungarna att tala detta språk gav skärpa, auktoritet och en skakande tyngd åt budskapet — tungomålstalandet ställde här omedelbart åhörarna ansikte mot ansikte med det övernaturliga, med UNDERENS GUD. —

"De som då togo emot hans ord läto döpa sig; och så ökades församlingen på den dagen med vid pass tre tusen personer." v. 41.

I de 3:e och 4:e kapitlen ser vi HELBRÄGDAGÖRELSENS GÅVA i funktion, då en från sitt modersliv ofärdig man i ett ögonblick blir botad genom kraften i Jesu namn. —

I allas åsyn gick han frisk omkring och lovade Gud och alla uppfylldes av häpnad och bestörtning över det som hade hänt med honom. Skaror strömmade till och Petrus och Johannes fick tillfälle att proklamera den frälsande kraft, som också finns i Jesus Kristus: *"Så mån I veta, I alla och hela Israels folk, att det är genom Jesu Kristi, nasaréen, namn, han som I haven korsfäst, men som Gud har uppväckt från de döda — att det är genom det namnet, som denne man står inför eder frisk och färdig... Och i ingen annan finnes frälsning; ej heller finnes under himmelen något annat namn, bland människor givet, genom vilket vi kunna bliva frälsta."* 4: 10—12. —

Kraften om vilken lärjungarna talade var demonstrerad inför åhörarnas egna ögon — den var ett faktum.

"Och när de sågo mannen, som hade blivit botad stå där bredvid dem, kunde de icke säga något däremot... v. 14.

"Men många av dem som hade hört, vad som

hade talats kommo till tro; och antalet av männen uppgick nu till vid pass fem tusen ... v. 4.

Det var resultatet av Andens uppenbarelse genom helbräddagörelsens gåva. —

I Apostlagärningarnas 5:e kapitel finner vi UPPENBARELSENS GÅVA i verksamhet.

Syndarna kan ej bestå i de rättfärdigas församling då denna gåva fungerar. Syndens, svekfullhetens, lögnens, halvhjärtenhetens, slapphetens och kompromissernas Ananias- och Safirasjälur blir avslöjade och näpsta. Det som med nödvändighet hade blivit ett hinder för Guds verk och för väckelsens fortsatta expansion, skaffades undan. Den nödvändiga respekten för Guds verk återupprättades och nya, ännu mäktigare segrar vunnos nu. —

"Och stor fruktan kom över hela församlingen och över alla andra som hörde detta. Och genom apostlarna gjordes många tecken och under bland folket. Och de höllo sig alla endräktigt tillsammans i Salomos pelargång. Av de andra dristade sig ingen att närma sig dem, men folket höll dem i stor ära. Och ännu flera trodde och slöto sig till Herren, hela skaror av både män och kvinnor ... v. 11—13.

I de 6:e och 7:e kapitlen möter vi män, utrustade med VISDOMENS GÅVA, och därför väl skickade att klara upp en kinkig situation i församlingslivet. —

Det gällde här en fråga av mindre betydelse kan det tyckas, men inte obetydligare än att den skulle kunna bli orsak till söndring och djupa meningsskiljaktigheter om den inte fick en riktig och hållbar lösning. —

Hur löstes problemet? — Svaret finns i vers 3: *"Så utsen nu bland eder sju män, som hava gott vittnesbörd om sig och äro fulla av ANDE OCH VISHET, män som vi kunna sätta att sköta denna syssla."* —

Twistigheterna ordnades upp, krisen klarades — inte med köttsliga aggressioner, ställningstaganden och deklarationer för eller mot människor, eller genom psykologiska spekulationer i mänskligt beteendemönster, utan av män utrustade med ANDENS visdom. En ny våg av gudomlig kraft bröt fram genom församlingen: *"Och Guds ord hade framgång och lärjungarnas antal förökades mycket snabbt i Jerusalem; och en stor hop av prästerna blevo lydiga och trodde ..."* v. 7.

Det var det omedelbara resultatet av visdomens gåva. —

I det 8:e kapitlet, som skildrar den mäktiga väckelsen i Samaria, ser vi många av Andens gåvor i verksamhet. Här ser vi också hur GÅVAN ATT SKILJA MELLAN ANDAR fungerar.

Filippus, som var det synliga redskapet i denna väckelse, ägde dock ej den gåvan av allt att döma. Trollkarlen Simeon, vars hjärta icke var rättsinnigt inför Gud, lyckades inte bara innästla sig i församlingen, utan började också snart göra sitt inflytande gällande. Vad hade inte kunnat hända om den mannen fått fortsätta sina operationer, med mål att exploatera Guds verk för sina egna, själviska syften? — Utan tvivel skulle mycket ha ödelagts. —

Men när aposteln Petrus kom dit från Jerusalem blev Simeon genast ställd på plats genom de ord Petrus i ANDLIG KLARSYN sade honom: *"Du har ingen del eller lott i det som här är fråga om, ty ditt hjärta är icke rättsinnigt inför Gud. Gör fördenskull bättring och upphör med din ondskas och bed till Herren, att den tanke, som har uppstått i ditt hjärta, må, om möjligt är, bliva dig förlåten. Ty jag ser, att du är förgiftad av ondskas och fångens i orättfärdighetens bojar."* —

En stor fara var undanröjd — väckelsen kunde fortsätta. —

I kapitlets senare del möter vi GÅVAN ATT TALA KUNSKAPENS ORD till vägledning för en sökande människa. —

En etiopisk hovman som driven av sin längtan efter andligt ljus och klarhet rest den långa vägen till Jerusalem för att tillbedja, var på väg hem med alla sina inre frågor obesvarade och satt nu i sin vagn och läste profeten Jesajas bok, då Filippus genom Andens ledning fördes i hans väg. —

Men inte ens Guds ord enbart hade kunnat visa honom vägen, ty då Filippus frågar: Förstår du vad du läser? får han genast till svar: *"Huru skulle jag väl kunna förstå det, om ingen vägleder mig ..."* v. 30—31.

Då talar Filippus kunskapens ord till honom — visar honom, med ledning av Skriftens ord, vägen till Korset och Golgata, undervisar honom om dopet till Kristus och frälsning genom tron på Guds Son. Genom den kunskap Filippus kunde meddela fördes också hovmannen fram till ljus och andlig klarhet. — Med frälsningsvisshet i sitt hjärta och döpt i vatten fortsatte han glad sin väg. Så gör då också genom denna hovman evangelium sitt intåg i en ny världsdal. Och det var kunskapens gåva som gav Filippus möjlighet att rätt vägleda honom. —

Forts. nästa sida

I det 9:e kapitlet möter oss i olika sammanhang GÅVAN ATT TAGA SIG AN HJÄLPLÖSA, och vi möter överallt i fortsättningen även de andra gåvorna i en mäktig andlig funktion: TRONS GÅVA, KRAFTVERKNINGARNAS GÅVA, PROFETIANS GÅVA etc. Och överallt där de är uppenbara sker det alltid något positivt: den onda andevärldens fästen brytes ner, bundna människor förlossas, sjuka helas och Guds ord har framgång. —

Allvarligt frågar många kristna i dag vad som kan göras för att vi, i vår andligt utarmade tid, skall få uppleva urkristendomens seger och framgång för evangelium. —

Utan tvivel vill också Gud församlingens återupprättelse. —

Men på vad sätt skall det ske? —

På många håll sitter man ohjälpligt fast trots ett välputsat verksamhetsmaskineri och — i fråga om de yttre formerna — en perfekt biblisk församlingsordning. —

Guds svar på dagens hjälplösa kristna situation är: ANDENS GÅVOR I FUNKTION. —

Och de är alla NÅDEGÅVOR — således tillgängliga för alla, som vill hörsamma Paulus flera gånger upprepade uppmaning till alla troende:

VAREN IVRIGA ATT SÖKA...

KRAFT... *Forts. fr. sid. 2*

vinna världen för Gud. Hur skall vi kunna förverkliga det? Endast genom att uppleva denna underbara, omskapande och livgivande kraft. Den som upplever ett dop i den helige Ande blir förvandlad till hela sin varelse. Den som är feg och hjälplös blir modig och stark. Den som förr led nederlag blir segervinnare.

Vi kan se på Petrus, som tre gånger förnekade sin Mästare, fast han vandrat tillsammans med honom och älskade honom av hela sitt hjärta. Han var en människa, hjälplös i egen kraft. Men se på honom, när han på pingstdagen fick uppleva sitt andedop på Övre salen! Då fick han på ett underbart sätt förhålliga denne Jesus, som kom för att frälsa det som var förlorat. Han predikade så tretusen blev frälsta på samma dag. Det var inte Petrus som åstadkom detta. Det var den helige Ande, som verkade genom honom så människorna fick stygn i sina hjärtan och började fråga: "Bröder vad skola vi göra?" Petrus svarade dem: "Gören bättring, och låten döpa eder i Jesu Kristi namn till edra synders förlåtelse, då skolen I såsom gåva undfå den helige Ande. Ty eder gäller löftet och edra barn, jäm-

väl alla dem som äro i fjärran, så många som Herren vår Gud kallar." Apg. 2: 38—39.

DEM KAN UPPLEVA DENNA KRAFT?

Svaret har vi i Apg. 2: 38: "Ty eder gäller löftet och edra barn, jämväl alla dem som äro i fjärran." Där är ju ingen undantagen. Alla är inberäknade i detta löfte. Detta är Guds underbara rådslut. Alla som vill kan ta emot denna gåva. Du som tvivlar på att Andens dop inte är för dig, läs Apg. 2: 38! Läs det om och om igen tills du blir viss i ditt hjärta. Guds ord är sanning! Ta emot den helige Ande så som apostlarna gjorde den första pingstdagen! "Och de blevo alla uppfyllda av

helig Ande och begynte tala andra tungomål, efter som Anden ingav dem att tala." Apg. 2: 4. Det finns inget annat sätt att uppleva Anden, än att "tala med tungor", som bibeln lär, ty det är tecknet på andeuppfyllelsen.

Låt oss som aldrig förr ta emot kraften från höjden, ty utan den är vi maktlösa i striden. En församling utan Andens kraft är en församling på defensiven men en församling som dagligen förnyas i denna kraft, är en församling på offensiven.

Låt oss vara på offensiven och gå emot nya segrar för Guds rike som aldrig förr!

Britta Imsen

"När han då var tillsammans med dem, bjöd han dem och sade: 'Lämnen icke Jerusalem, utan förbiden där vad Fadern har utlovat, det varom I haven hört av mig.

Ty Johannes döpte med vatten, men få dagar härefter skolen I bliva döpta i helig ande.'"

Apg. 1: 4—5.

OFFENSIV FÖR MIDNATTSROPET

Ofta, ofta får vi mottaga bevis för att Midnattsropet är till stor välsignelse. Naturligtvis finns också många motståndare till tidningen, men deras förakt drunknar i den väldiga kör, som prisar Gud för Midnattsropets frigörande och väckande budskap. —

Midnattsropet till varje hem i Sverige, är en paroll värd att beakta och med förenade krafter så är detta mål icke omöjligt att nå. —

Vi här på redaktionen kan dock inte hinna med att besöka så många hem för att sälja eller dela ut Midnattsropet. Vi tackar därför Gud för alla tidningens kommissionärer och ombud, som troget hjälpt till. Alla är vi länkar i en lång kedja av själavinnare. Vi vet också att ännu skall många själar räddas genom Midnattsropets budskap. Midnattsropet behöver Din insats på detta område — är helt beroende av den. Och det är vår dagliga bön att Gud skall få taga ut många, många fler medarbetare till detta verk.

Du, som läser detta, kan också bli en själavinnare och bidra till väckelsens utbredning genom att göra något för Midnattsropet på den plats du bor. —

NU är en lämplig tidpunkt för att börja göra en insats.

Vill du bli kommissionär? Fyll då i kupong nr 1. Önskar du utnyttja förmånserbjudandet om gåvoprenumerationer? Fyll i kupong nr 2.

Kupong 1

Till MIDNATTSROPET

Surbrunnsgatan 60, STOCKHOLM VA

Jag önskar bli Midnattsropets kommissionär och av varje nr få mig tillsänt ex. till dess jag meddelar ändring. Jag redovisar 75 öre per ex. och insänder betalning varje månad.

Namn

Adress

Postadress

Kupong 2

Till MIDNATTSROPET

Surbrunnsgatan 60, STOCKHOLM VA

Jag vill utnyttja förmånserbjudandet till gåvoprenumeration. Jag prenumererar till årets slut på Midnattsropet åt nedanstående 5 personer för ett gemensamt belopp av 90: — kr.

Prenumerationen gäller 1968.

Namn Adress

Postadress

Namn Adress

Postadress

Namn Adress

Postadress

Namn Adress

Postadress

Namn Adress

Postadress

Jag önskar omedelbart få mig tillsänt inbetalningskors på kr. 90: —

Namn

Adress

Postadress

MEP 5. Kurt Petersén, Roland Lundgren och Donald Bergagård sjunger: Ett härligt hem/En sång har jag mottagit från Himlen/Gud är på tronen ännu/Guds slag pågår.

MRM 475. Det finns mer att få/Vill du min Jesus lära känna/Det är så underbart det namnet Jesus/Det finns ett hjärta som för dig ömmar. Duettsång av Kurt Petersén och Roland Lundgren.

HS 201. Over in the Glory land/The King and I. Gospelsånger sjungna av Donald Bergagård. Musik Roland Lundgren, Urban Isaksson och Kurt Petersén.

MRM 18. Som hjorten trängar efter vatten/Vi vill prisa Gud här/O, härliga dag/Gud är mäktig. Sång av Kurt Petersén och Eric Gunnar Ericsson.

MRM 21. Där rosor aldrig dör/Han är allt för mig. Sång av Donald Bergagård (direktinspelning från möte)/Mitt hjärtas sång. Sång av Donald Bergagård, Kurt Petersén och Roland Lundgren.

MRM 476. Under över alla under/Kraften alla får/Ära ske Hans namn/Jesus Guds väldige son. Solosång av Bertha Svensson. Triosång av Bertha Svensson, Kurt Petersén och Roland Lundgren.

Evangelii Center

Fack 200 24 - BORLÄNGE 2 - Tel. 0243/105 95 Postgiro 125 99

LYSSNA TILL KURT och ROLAND!

MRM 55. Kurt Petersén, Roland Lundgren (insjungning nov. 1967): Vi är på resa/Tänk för dig som vandrar utan Gud/Ovan stjärnor klara/Mitt hem bortom bergen.

MRM 7. Jag har en Frälsare/Väckelsen är här/Segert i Jesus/Alltsen jag var liten. Sång av Maranatasångarna, Falköping. Triosång av Roland, Marita och Barbro Lundgren.

MRM 52. Sionförsamlingens sångare i Falköping med Kurt & Roland (nyinspelning): Sjung än en gång hemlandets sång/Jag fann en frälsning/Om du vinner jordisk makt och ära/Han lever.

MRM 44. Duettsånger av Kurt Petersén och Roland Lundgren: Barnabön/Vita-reån snö/Jesus remembered me/Du fallna stjärna.

MEP 3. Jag är nu på väg till himlen/Underbara land/Varför ängslas du? Sång av Kurt Petersén och Roland Lundgren.

HS 203. Jag har hört om en stad ovan molnen/Blott en dag ett ögonblick i sänder. Duettsång av Kurt Petersén och Roland Lundgren.

MRM 47. Falköpingstrion sjunger tillsammans med Kurt och Roland: Ljovligt och kärleksfullt/Mamma är det långt till himlen?/Som en härlig gudomskälla/Till himlens land.

MEP 1. Neither do I condemn the/Light guiding me/That lonesome Valley/Is there Blood upon Yours hand. Sång av Ralph Hart, Kurt Petersén och Roland Lundgren.

HS 202. My God is Real/I shall not be moved. Donald Bergagård och The Brothers, Kurt Petersén och Roland Lundgren.

Klipp här och sänd in kupongen i dag — — — — —

BESTÄLLNINGSKUPONG

Härmed beställes att sändas mot postförskott:

För att ge Er tillfälle för effektivisering av ert självavsnar-nit har vi beslutat att ge Er ett specialerbjudande: Vid köp av 3 st. grammofonskivor erhåller Ni 1 st. av oss uttagen grammofonskiva gratis. Vid köp av 6 st. grammofonskivor erhåller Ni 2 st. skivor gratis, som Ni i Er tur kan evangelisera med.

Namn:

Postadress:

..... st. skivor nr
(5 st. fraktfritt)

..... st. Sångsamling å 34: 50 (69 st. sånger) med noter + passande ringpärm.

..... Hela skivserien, 40 st., 400:— + oms. och porto, mot avbetalning 25:— per månad.

☐ Sänd gratis Er skivkatalog samt notblad.

Bostad (Box/Gata):

Kupongen insändes till EVANGELII-CENTER, Fack 20024, Borlänge 2. Tel. 0243/105 95. Postgiro 125 99. Jag vill sprida MARANATA-budskapet vidare och beställer en skivserie. Jag betalar 25:— per månad tills full betalning erlagts. (När jag erhåller samtliga skivor löser jag dem med 25:—.)

DENNA SIDA
kommer i fortsättningen
att upplåtas för
MÖTES- och KONFERENSANNONSER

Självkostnadspriset för en annons av
 nedanstående storlek är 50:—

Tälmöte på Öland

hålles i Köpingsvik den 29/6—28/7

Maranatavänner uppmanas att förlägga sin semester här och hjälpa oss att evangelisera bland de tusentals badgästerna. Sångare bör medtaga instrument.

Utförligare annons senare.

Maranataförsamlingen i Nybro.

Maranataförsamlingen i Örebro

har väckelsemöten torsdagar 19.30 och söndagar 11.00 och 19.00 i Örebro Arbetarförenings lokaler, Slottsgatan 11. Bön och bibelstudier i annan lokal tisdagar och lördagar 19.30. Mötesannonser torsdagar och lördagar i Nerikes Allehanda.

Föreståndare Agne Bark, tel. 14 10 24.

Miss.-kassör Ernst Seger, pg 64 75 03.

Påskkonferens i Jönköping

Mötestider:

Skärtorsdag 19.30, Långfredag 11.00, 15.00 och 19.00, Påsklördag 19.30, Påskdagen 11.00, 15.00, 19.00.

Annandag påsk 15.00 och 19.00.

Långfredagens alla möten i Tekniska Läroverkets aula — övriga i Folkets Hus.

Vittnen: Ola Kveven fr. Norge, Björne Erixon och församlingens vittnen. Sång av Eystein Raude från Oslo och en stor sångarskara.

Maranataförsamlingen i Stockholm

har som regel sina möten på följande tider:

Lördagar 19.30 Bön- och lovprisningsmöten, söndagar 11.00 och 19.00, onsdagar 19.30 Frigörelse- och väckelsemöten. Mötesannonser onsdagar och lördagar i Dagens Nyheter.

Förest. ARNE IMSEN, tel. 31 71 35

Missionskassör STURE SWÄRD, pg 44 10 05

Vid semesterplaneringen – räkna med om Jesus dröjer –

Malmköpingskonferensen

20–28 juli

MOTTO: **VÄCKELSE I LIV OCH LÄRA.**

En samlingssal med 700 sittplatser, logemente med 500 sängplatser, en modern camping- och badplats – barnvänlig, matsal med 300 platser; möjliggör

**EN HELA FAMILJENS VECKA.
BÖN,
BIBELSTUDIUM, VÄCKELSEMÖTEN
BIBELSAMTAL
TRE GÅNGER DAGLIGEN**

Nedsatta priser för mat och logi – i vissa fall helt utan kostnader – för barn, gör det möjligt även för barnfamiljer att kunna närvara.

Barnvakter ordnas under mötena så att även mödrar kan få möjlighet att delta.

Arrangörer:

Maranataförsamlingarna i Jönköping, Norrköping, Stockholm, Uppsala, Västerås, Örebro.